

fungerende forældres børn og nogle daginstitutioner for de mange fattige børn? Om man lægger op til, at hvis de velfungerende og rige forældre ikke vil betale for mad og legetøj og papir, alle de ting, der ikke længere er råd til i børnehaverne på Nørrebro, som forældrene er nødt til selv at gå ud at samle ind til, er nødt til at bruge tid på at finde penge til hos fonde og alt muligt andet, så flytter de rige og velfungerende forældre deres børn til andre børnehaver, nøjagtig ligesom mange af dem har flyttet deres børn fra skolerne? Er det den udvikling, familieministeren ønsker, at vi, allerede fra børnene går i vuggestue og børnehave, skal have en opdeling mellem rige og fattige børn?

KL 10.40

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Hvis det virkelig står sådan til på Nørrebro, hvis jeg kan tage det her for pålydende, så tror jeg faktisk, at jeg i dag vil rette henvendelse til borgmesteren i Københavns Kommune, der har ansvar for det. Hvis det virkelig er sådan, at der ikke er papir til at tegne på, at der ikke er nogen ressourcer i de københavnske daginstitutioner lige præcis på Nørrebro, så har man i Københavns Kommune et meget, meget stort problem. Så det vil jeg gøre, for det er selvfølgelig ikke acceptabelt.

Men jeg må også sige, at jeg har mine tvivl om, om det er sådan, at lige præcis Nørrebro skulle være ringere stillet end Østerbro eller nogen andre steder. Så vidt jeg ved, har man en takst, der er fælles for hele København, og den betaler man så. Så jeg kan ikke forstå, at niveauet skulle være så forskelligt, men det er selvfølgelig noget, jeg vil efterforske.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hensigten med denne her type debat er at skaffe klarhed, og jeg synes ikke, man kan bebrejde en konservativ, at de vil have forskelle i landet. Det har jo altid været Det Konservative Folkepartis eksistensberettigelse at sikre, at der var en tilstrækkelig forskel mellem mennesker. Den der med, at hvis man har penge, kan man få, har altid været konservativ politik, så jeg vil ikke bebrejde familie- og forbrugerministeren.

Men jeg forstod, at ministeren havde et blødt punkt, nemlig fedmediskussionen. Og det var det eneste, tror jeg, ministeren sagde, som kunne

få hende til at overveje det her. Hvis nu vi kigger 20 år frem og spørger: Hvad var de virkelig visionære forslag, vi diskuterede for 20 år siden i Folketinget? Så tror jeg, ministeren ville sige: Havde vi dog bare på det tidspunkt støttet SF's forslag om gratis sund og nærende mad i vores daginstitutioner og skoler. For jeg tror, det er de mest visionære forebyggende forslag, der nogen sinde er stillet i Folketinget. Og jeg vil så spørge ministeren: Er det så ikke bedre allerede nu at besinde sig og gennemføre et sådant forslag i stedet for at fortryde om 20 år, at man ikke var fremsynet nok?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Ja, det kunne være meget interessant, hvis man havde ubegrænsede midler. Så ville jeg da synes, det var helt fantastisk, hvis der virkelig var kapacitet til, at man kunne lave sådan et meget sundt måltid mad og være meget bevidst om kosten.

Men nu er vi i en situation, hvor vi skal prioritere. Og vi er i en situation, hvor langt de fleste forældre er meget fornuftige og giver deres børn noget god, sund, nærende mad med. Så er der også nogle, de sådan set har penge nok og også forstand nok, men de har et blødt punkt i forhold til deres børn og kommer måske til at give for mange gode sager med for at gøre barnet glad. Og så er det, vi oplever denne her fedme-problematik.

Det er en god og spændende diskussion, men den vedkommer bare ikke det her forslag, og man løser det ikke med Socialdemokratiets ændringsforslag om at give de økonomisk ringe stillede et tilskud til maden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret, som jeg synes var et godt svar, hvor ministeren sagde, at det, der hæmmer og gør, at man ikke kan støtte et forslag, er, at man ikke har ubegrænsede midler. Det er jo fair nok. Det er jo altså skattestoppets og udgiftsstoppets bagside, vi så løber panden imod.

Men det må jo modsat betyde, at hvis ministeren ikke var bastet og bundet af sin finansminister, og hvis man kunne diskutere frit, hvordan vi på lang sigt sikrer, at vi får taget livtag med nogle af de problemer, vi kan se komme i fremtiden omkring alt for mange overvægtige, så ville det være et af de forslag, ministeren ger-